

Sammanfattning av RAID´s sista remissvar till Jordbruksverket:

Komplement till förslaget att icke djurhälsopersonal kan ge medel för allmän och lokal bedövning:

RAID anser fortfarande att icke legitimerad personal (djurvårdare i detta fall) **inte** ska söva och intubera djur. Det innebär alltför stora risker i många moment, till exempel induktionen, då narkosmedlet ska ges symtomatisk. Även intubering och narkosövervakning kräver utbildning i större omfattning. De nya förslagen (ffa angående djurvårdare på nivå 3) gör bara arbetssituationen för all personal värre. Det innebär att legitimerad personal även skall hinna utbilda och understödja ännu fler personer inne i verksamheterna. Många av dem som idag jobbar som djurvårdare vill dessutom inte jobba med narkoser, medicinera, eller jobba nätter, kvällar och helger. För veterinärerna är det svårt att veta vem som kan vad. Riskerna med de nya förslagen är därmed bara en ytterligare belastning i form av stress, snarare än avlastning för de flesta som arbetar i branschen.

Vi anser också att det fortfarande saknas en korrekt omvärldsanalys. Behovet av legitimerade djursjukskötare är med all sannolikhet mycket stort, men det uppskattade antalet behövda är bara en hörsägen från SLA och det har därmed egentligen inte någon större relevans. Större ansvar torde ligga på arbetsgivaren och organisationen runt arbetsplatsen, då vi anser att det i större omfattning går att utnyttja sin personalkompetens mycket mer än vad som görs idag.

De anesthesiutbildningar som föreslås ser på papperet bra ut, men vem examinerar och hur? Det behövs en tydligare kvalitetssäkring kring rutinerna av dessa utbildningar. Vi talar om djurskydd. Men även om personskydd för eventuellt till domstol anmälda djurvårdare. Det kan aldrig gå att likställa 14 hp i anestesi (dssk) med 80 timmars utbildning för liknande uppdrag.

Vi är också av den bestämda uppfattningen att veterinärt ansvar inte är den optimala lösningen i sammanhanget, då veterinärens uppgift de facto är att utföra själva operationen och inte samtidigt ansvara för eventuella komplikationer i narkosen och för djurvårdaren som utför momentet. RAID anser att djurskyddet därmed undermineras och urholkas, vilket inte är försvarbart.

RAID anser fortfarande att en nivå 3 på djurvårdare är förkastlig och inte skall aktualiseras. Djurvårdare skall inte söva djur. Detta är en veterinär uppgift som på delegering kan skötas av en leg. Djursjukskötare med 14 högskolepoängs relevant utbildning. Narkosen av ett djur har redan inletts vid intubering, varför en insats av en djurvårdare ter sig irrelevant. Veterinären skall ordinera uppföljande behandling. Det kan knappast räknas som detta när det gäller att beräkna dos i en narkosinduktion, då detta ju ges symtomatiskt.

Det är bra att arbetslivserfarenheten utökats till tre år. Dock anser RAID att rutinerna kring anesthesiutbildningen är otydliga och att examination och kvalitetskontroll av utbildningen i så fall måste kartläggas och utvärderas.

RAID anser att D9 redan idag är ofullständig som utbildning. Förutsatt att du har kunskaper (vilket som i regel är fallet) kan du ha någon behållning av kursen. Som alldeles oerfaren djurvårdare blir det svårt.

80 timmars utbildning är inte tillräckligt. Det kan omöjligt förankras kunskap i narkos, läkemedelshantering, anatomi, fysiologi och lagstiftning under den tiden. Examinationen är otydlig. Rutiner kring denna fattas.